

СВЕТИ КЛИМЕНТ ОХРИДСКИ

Днес ние честваме паметта на св. Климент Охридски Чудотворец. По
тоя случай ще Ви занима с три Въпроса: кой е св. Климент, от каква на-
родност е св.Климент и що е за нас св. Климент.

Св. Климент е роден около 840 г. в областта Долна Мизия. Св. Методий, докато бил управител на славянската област, близо до Солун, срещнал този младеж и го привлякъл. След Хазарската мисия и намирането на мощите на св. Климент Римски, той бил постриган за монах и бил наречен Климент.

Св. Климент придружил св. братя Кирил и Методий и в тяхната мисия в Моравия. Бил ръкоположен за свещеник по нареждане на папа Агриан II. Докато бил на Запад св. Климент защитавал Православието: първо от т.нар. Триезическа ерес, т.е. от учението, че Бог може да се слави само на три езика – еврейски, гръцки и латински, и второ от т. нар. "филюкве", т.е. от учението на латино-немското духовенство, че Св. Дух изхожда не само от Отца, но и от Сина. Тези две нововъведения на Западната църква станали идеологическа маска за гонението на св. братя и на техните ученици, както и за унищожението на тяхното религиозно-просветно дело между Западните славяни.

Св. Кирил починал през 869 г., а св. Методий – през 885 г. Св. Климент и другите ученици били вързани във вериги и експулсирани на Изток. Теофилакт Охридски (XI– XII в.), описвайки този нечовешки момент от техния живот, пише за св. Климент, Наум и Ангеларий: "Те законнели за България, за България си мислели и се надявали, че България е готова да им даде спокойствие". Вие знаете как те преминали Дунав срещу Белград, как се предали на българския управител на крепостта, как този Боритакан ги изпратил в столицата Плиска, където цар Борис ги посрещнал с почести.

Св. цар Борис отделил областта Кутмичевица от Котокля и изпратил в Кутмичевица в градовете Охрид, Девол, Главиница, Кичево, Прилеп, Битоля, Преспа, Мъглен, Воден, Костур и Янина, св. Климент да просвещава народа. В Девол, град в днешна Южна Албания, разрушен от турците след завоюването на Македония през 1372 г., св. Климент открива училище и събира младежи от цялата околност. През 893 г. той взема участие в свикания от св. цар Борис в Плиска събор, който взел решение Симеон да се възкачи на царския престол, а Климент да бъде въведен в епископски сан.

Първо като Викарен епископ на Охридския гръцки архиепископ Гавриил, а след неговата смърт и като архиепископ на Охрид, св. Климент продължил религиозно-просветното си дело в тази важна област на Българската държава. Като свещеник и архиерей той неуморно работел в България цели 30 г. / 886– 916/: утвърждавал християнската вяра сред новопокръстените българи, генем обучавал деца и юноши, а нощем се е молил и писал. Превеждал книги от гръцки на български език – нему дължим превода на книгите: октоих, триод, пентикостар, минеи от съвременното ни компилативно богослужение. Съставил проповеди. Построил църкви и манастири. Опростил т.нар. глаголица на св. Кирил като съставил буквите на нашата съвременна азбука, като я нарекъл на името на своя учител – Кирилица. Само в Западната половина на тогавашна България св. Климент подготвил 3500 ученици, които приели свещенически сан и постепенно изместили из България гръцкото духовенство с неговия непонятен за народа гръцки език. На 27 юли 916г., след като си приготвил гроб в основания от него манастир св. Пантелеймон, св. Климент починал.

Какъв е по народност св.Климент?

По този въпрос отделни учени в миналото са изказали три противоположни мнения: Франк Миклошич смята, че той бил моравец, в съгласие с погрешната си теория за панонския произход на Кирило-Методиевия език. Той не взел предвид, че Климент бил от Долна Мизия, придружавал св. Методия още от младини, че езикът му бил старобългарски и следователно той не бил моравец. Българския учен Баласчев допуснал, че той бил грък по произход. Тоя пък не взел предвид, че всички паметници го наричат "епископ славянски", "първ епископ на български език" и че самият Климент в похвалното си слово за св.Кирил пише: "Облажавам твоя многогласен език, който възсия над МОЯ НАРОД със зарите на трибезначалното Божество, отпъждащи греховния мрак! Облажавам пречистите ти ръце, от които изле върху МОЯ НАРОД богоразумен дъжд! Облажавам богодвижимите твои пръсти, които написаха за МОЯ НАРОД освобождение от греховното иго....." Климентовия народ! Кой е този народ, който се крие зад общата формула "МОЯ НАРОД"? На този въпрос ни отговаря не някой българин, а гръкът Охридски Архиепископ Димитрий Хометуан (XIII в.) в своето кратко житие за св. Климент. Той пише: "Този Велик наш отец и светилник на България е роден от европейските мизи, които повечето хора знаят за българи".

Доскоро никои не се съмняваше в българския произход на св.Климент. Но както знаете, след Втората световна война, изникна една нова народост, наречена македонска, основното верую на която е отричането на всичко българско, в това число и на българския произход на св. Климент. Какво можем да им възразим?

Процесът на славянизирание на Балканския полуостров започва през V–VI в. сл. Хр. Районът от Карпатите до Бяло море и от Черно море до Адриатика бе заселен от т.нар. Антска славянска група: Браничевци, тимочани, драговичи и драговити, смоляни, мърваци, бързити, кучевани, рихнити и още седем племена, която се отличавала от сърбо-хърватската славянска група, заселена в северозападните предели на Балканския полуостров. Основаната през VII в. Българска държава обединила в едно славяно-българско царство Антските славяни, запазвайки от малочислената тюркска орда само името и амбициите и формирайки от тях новата славяно-българска народност.

Да се представят Антските славяни от Долна Мизия за отделна народност от тази на Антските славяни от Вътрешността на Балканския полуостров и тази народност да се нарича "македонска" по името на македонците на Александър Велики, живели преди Христа и претопили се по подобие на древните тракийци, е все едно ние, съвременните канадци, да се смятаме за потомци на местните индианци. Да се приеме тази фикция, ще рече да се заличи от страниците на световната история цялото славянизаторско дело на св.цар Борис и цар Симеон, да се угасят Преславско-Охридските книжовни огнища със своите обединителни стремежи и културно-обществени цели, изгизнали тази народност до култура, трета след Римската и Византийската, да се отрекът общите борби на целокупната

ни народност от Второто Българско Царство, от времето на Османското иго, на Възраждането ни, борби за църковна и политическа свобода и независимост, важен дял на които се пада на македонските българи.

Да се представи св.Климент за македонец не в географски, а в народностен смисъл, ще рече да се приеме, че св.Климент – тази изключителна морална личност, този светец и чудотворец, показал в Моравия неимоверна волевост в борбата с латино-немското духовенство и мирската власт, бил прегател на своята т.нар. "македонска народност", бил най-заслепеното и най-фанатизираното оръжие на "завоевателите" българи, защото след погрома на славянското училище и книга в Моравия, Климент "закопнел за България". Той бил избран от св. цар Борис да работи в западните земи на държавата му, където царят изпращал само най-верните си хора. Климент отворил вратата на храмовете за Борисовите поданици чрез славянската Църква. Той станал първият учител на славянобългарски език в Симеоновото царство. Той, чрез слово, перо и пример, чрез своите хиляди ученици, духовници и културтрегери станал оформител на новата сплав, наречена българска народност, за да може Теофилакт да нарича това население "новите Коринтяни – българите". Проф. Тахиаос в неотдавнашната си лекция в Торонто, пред една аудитория от "македонци" рече: "Някои учени казват, че св. Климент е грък. Аз, гръкът, ще ви кажа, че той не е грък, а българин по народност".

Що е за нас св. Климент?

Ако св. цар Борис Покръстител постигна политическо обединение на Антските славяни на Балканите в единна държава, св. Климент Охридски постави устоите на духовното им обединение. Ако св. Солунски братя Кирил и Методий изнамериха средство за културен възход на славяните св. Климент го приложи нашироко и превърна искрата в пламък. Ако под ударите на латино-немското духовенство Кирило-Методиевската цивилизация бе осъдена на погибел, св. Климент я възвърна към живот и ѝ даде мощен тласък, за да стигне до наши дни като идеал на всички културни народи по света.

Св. Климент за нас е знаме на вяра. Не на каквато и да е вяра, а на Христовата вяра и то на нейната най-гравна форма на изповед – Православната.

Св. Климент за нас е знаме на църковност. Не на каквато и да е църковност, а на българската църковност, пазителка и изявителка на която е славната единадесетвековна Българска Патриаршия.

Св. Климент за нас е знаме на цивилизация. Не на каквато и да е цивилизация, а на християнската цивилизация, създадена сред славяните от св. братя Кирил и Методий и възстановена в България от св. Климент – този "земен ангел и небесен човек".

За нас, българите от Мизия, Македония, Тракия св. Климент е и ще бъде непреходна напътка на историческия ни народностен корен, гаранция за веровата ни църковна принадлежност, наша слава и наша радост.